

spare dette store Beløb, er mig ikke ganske klart, idet jeg gaar ud fra, at de virkelig store Indkøb maa foretages af selve Administrationen og ikke gennem et fælles Indkøbskontor. Ganske vist har Statsbanernes Generaldirektør ikke hidtil vist sig i Besiddelse af nogen særlig Handelskyndighed, saa man kunde tro, at han i Fremtiden vil være i Stand til at gøre sine Indkøb særlig fordelagtigt; men jeg kan ikke tænke mig, at det vil være formaalstjenligt for Statsbanerne at etablere et saadant Kontor. Det vilde straks medføre Ansættelsen af nye Embedsmænd — der skal jo i saadant et Kontor naturligtvis straks en Kontorchef og en Fuldmægtig og jeg ved ikke hvad, som uvilkaarligt vil fordyre Administrationen, og det er sikkert ikke det, den nedsatte Sparekommission har haft i Tankerne. Men endelig mener jeg, at det Forhold, at Staten maa skulde købe ind og ligge med de mindre Varer paa Lager, vilde volde store Vanskeligheder. Naar man i Thisted skal bruge en halv Tønde Fernis til at fernisere Stationernes Gulve med og saa skal skrive til København, kommer der straks et helt Maskineri og en Administration af den anden Verden i Gang; som uvilkaarligt ikke vil gavne, men tværtimod vil skade og fordyre Varerne i det lange Løb. Efter min Opfattelse er det saaledes, at Statsbanerne har en Chance for at gøre det billige Indkøb paa Stedet hos de lokale Købmænd, som Staten dog i den sidste Ende skal have Indtægter fra i Form af Skatter. Jeg vil henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at man paa- ser dette Forhold og i alle Tilfælde overvejer det ganske overordentlig nøje, inden man kommer videre frem med det. Jeg for mit Vedkommende vil protestere imod, at der oprettes en Institution af en saadan Art, men det er jo muligt, som jeg sagde før, at denne Udtalelse af Sparekommissionen er saa uklar, at den ikke fører derhen til. Jeg advarer imidlertid i alle Tilfælde imod det.

Med Hensyn til Statsbanerne vil jeg gerne rette en Forespørgsel til den fraværende højtærede Minister for offentlige Arbejder. Der betales nemlig i Øjeblikket en uhyre stor Leje af en Mængde saavel svenske som tyske Jernbanevogne, og denne Leje betales, fordi Statsbanernes Reparationsværksteder ikke er i Stand til at overkomme at reparere de danske Vogne. Naar vi staar i en Arbejdsløshedsperiode, lyder det mærkeligt, at man giver Penge ud til at leje andre Vogne. Jeg synes, at den Leje maatte kunne anvendes paa anden Maade, ved at man foretog disse Reparationer.

De nedsatte Sparekommissioner har netop haft til Opgave at træffe Foranstaltninger, hvorved Administrationen baade af Jernbanerne og de andre Statsinstitutioner kunde ske paa saadan Maade, at det virkelig blev en Lempelse for Skatteyderne. Det er i Virkeligheden der, vi skal hen, det er det, vi maa arbejde hen til. De Skatter, vi i Øjeblikket maa betale, ved vi virker saa uhyre tyngende; derfor vil jeg anmode den højtærede Regering ogsaa at tage under Overvejelse, om der ikke er andre Omraader, f. Eks. Portotaksterne, hvor man kan gøre noget for at faa Nedsættelse. Det har jo vist sig, at det store Publikum har reageret overfor de store Forhøjelser under Postvæsenet, og det har været til Skade ogsaa for Postvæsenets Budget, men ikke mindst har det virket til Skade for den næringsdrivende Stand, og det er navnlig den, vi i det lange Løb skal have vore Penge fra.

Og naar vi skal have Pengene fra Skatteyderne, er der ogsaa et Forhold, jeg gerne vil tillade mig at komme ind paa, det er nemlig dette, at jeg har Forstaaelsen af, at Skatteyderne i Virkeligheden fra Skattevæsenets Side i Øjeblikket bogstavelig talt bliver forfulgt. Vi har hørt, ikke mindst paa Rigsdagen, adskillige Udtalelser om, at det drages i Tvivl, om det er Agrarerne eller de handlende eller de næringsdrivende, der opgiver forkert til Skattevæsenet. Men jeg kan oplyse fra et enkelt københavnsk Ligningsdistrikt, at ved den sidst foretagne Ligning var der bogstavelig talt ikke en eneste næringsdrivende Skatteansættelse, der var godkendt af Skattedirektoratet. De blev ganske simpelt alle kasseret. Og hvorfor? Fordi Skattevæsenet vilde have en Lejlighed til at konstatere, hvorvidt samtlige næringsdrivende i det paagældende Ligningsdistrikt havde snydt og bedraget Staten. Det ser jo underligt ud for en saadan Ligningskommission, at det er samtlige næringsdrivende. Jeg kunde endda forstaa, hvis man havde haft Mistanke til nogle enkelte; men det var samtlige næringsdrivende. Det var saaledes, at det var hver 5te og 6te skatteydende Borgers Selvangivelse, der blev kasseret. Naar man forlanger, at de næringsdrivende Borgere skal føre statsautoriserede Bøger, og Bankerne forlanger af dem, at de skal holde statsautoriserede Revisorer — det er selvfølgelig noget, som til en vis Grad er en frivillig Sag —, men naar man nu en Gang har faaet oprettet noget, der hedder statsautoriserede Revisorer, vil jeg henstille til den højtærede Finansminister, at han, naar han i Løbet af Efteraaret eller Vinteren skal fremsætte sine nye Skattelovforslag, vil